

близо да чује кога ѝ повика Госпо- дарка-та.

Колко ми је драго! — Зато ты си ся на- супилъ и не ся усмываш? — Погледни Гарри — какъ расте той? Дѣте-то сто- яше и напашено погледваше баща си прѣзъ кѣдри-ти си и ся дръжіаше за полж-тѣ майчинѣ си. Не ли је хуба- вецъкъ? попыта Елиза, прибра му кѣ- дрици-те и го цѣлунѣ.

»Желаѣ да не бы ся родилъ ни- когы?» Каза Джорж ѣдосанъ » же- лаѣ да не быхъ ся родилъ и азъ на свѣтъ-тѣ.

Смаѣна и оплашена Елиза сѣднѣ, склони главѣ-тѣ си на ramo-то на мѣжја си и ся зали съ слъзи.

» Наистина, Елиза, азъ струвамъ злѣ, гдѣ-то ты наскрѣбывамъ, горкинка, каза ѣ той нѣжно, — тврѣдъ злѣ стру- вамъ! О колко быхъ желалъ да не бы мя видѣла ты никогы? Ты бы могла да бѣдешъ почестита!»

Джордж, Джордж, какъ можешъ ты да говоришь така? Да не бы да ти ся случило нѣкоѣ несчястѣ или скоро да ти ся случи? азъ съмъ увѣ- ренъ че сме были честиты до сега.

Наистинѣ сме были, драга, отгово- ри Джордж, подиръ взе дѣте-то на колѣни-те си, вгѣда ся въ хубави- ти му чрѣни очи, и пѣхнѣ прѣсти-ти си въ длѣгы-ти му кѣдрици.

Сщѣ като тебе Елиза; приличя ти, а ты си най хубава-та жена отъ колко- то съмъ видѣлъ, и най добра-та отъ кол-

ко-то съмъ посрѣщалъ и не желѣ да посрѣщнѣ по добрж нѣ охъ! подобрѣ бы было ако не быхъ тя зналъ, и ты ако не бы мя знала.»

» Охъ Джордж, какъ можешъ ты да думашъ това!»

» Да, Елиза, отъ всѣдѣ бѣда, бѣда, бѣ- да! животъ-тѣ ми је горчивъ като пельнѣ; Той-зи животъ мя гори. Азъ съмъ бѣ- денъ несчястливъ неволникъ — загубенъ чловѣкъ. Азъ самъ ще тя повлекѣ съ себе си въ моѣ-то несчястѣе. Сто за- що ми је лютъ животъ-тѣ. Каква полза отъ наше-то залѣганѣ да направимъ що годѣ, да ся научимъ що годѣ, да бѣдемъ що годѣ? Каква полза отъ на- ший-тѣ животъ? Подобрѣ бы было да быхъ умрѣлъ!»

» О Джордж, драгий Джордж грѣ- хота је това нѣщо! азъ знаѣ че ти је много тяжко, гдѣ-то си изгуби мѣсто- то на фабрикѣ-тѣ, и имашъ много опѣлъвъ Господаръ, нѣ моѣ ти ся бѣ- ди трѣпѣливъ ... и Господъ је добъръ може нѣщо...»

» Трѣпѣливъ, каза той и прикѣснѣ думѣ-тѣ ѣ. Заръ не съмъ былъ трѣпѣ- ливъ до сега? Заръ му продумахъ нѣ- що, кога той дойде и безъ всякѣ при- чинѣ мя отведе отъ фабрикѣ-тѣ, гдѣ- то всицкы мя обычѣахъ? Азъ му давахъ всицко що добывахъ до парѣ; ка- зѣхъ, че съмъ работилъ добрѣ.»

» Тяжко је на истинѣ това, отго- вори Елиза, нѣ що да ся чини, той је твой Господаръ.»